

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0920 van 5 april 2016
in de zaak 1112/0838/A/8/0749

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc SCHOOFS
kantoor houdende te 9300 Aalst, Oude Gentbaan 53
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 juli 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 juni 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■ van 26 maart 2012, waarbij aan de heer ■■■ een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden, onontvankelijk verklaard, en heeft beslist dat de betreffende beslissing van 26 maart 2012 haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■, met als kadastrale omschrijving ■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

2.

Partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 november 2012, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld, de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

3.

Met een beschikking van 25 januari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de achtste kamer.

Met een tussenarrest van 1 februari 2016 met nummer RvVb/A/1516/0520 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen en de partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 februari 2016.

Kamervoorzitter Pascal LOUAGE heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marc SCHOOFS, die verschijnt voor verzoekende partij, is gehoord. Verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 7 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de ■■■ (hierna de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■ een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een *“functiewijziging van bestaande woning: restaurant op het gelijkvloers en woonst op verdieping 1”*.

2.

Het perceel is volgens het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 30 mei 1978, gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst’, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 2003.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

3.

De brandweer van ■■■ adviseert op 1 februari 2012 voorwaardelijk gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent niet tijdig advies, zodat aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■ verleent op 26 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager, mits naleving van het advies van de brandweer. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het hoofdvolume van de woning blijft ongewijzigd, de voorgestelde verbouwingswerken aan het hoofdvolume betreffen enkel inrichtingswerkzaamheden.

...

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht. Het ontwerp kadert qua functie, vormgeving en materiaalgebruik in de bebouwde omgeving

...”

5.

Met een aangetekende brief van 19 mei 2012 tekent verzoekende partij administratief beroep aan tegen deze beslissing bij verwerende partij.

Verwerende partij verklaart het beroep op 14 juni 2012 onontvankelijk, en oordeelt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 26 maart 2012 haar rechtskracht herneemt. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op het beroep, ingesteld door de [REDACTED], zijnde een derde, bij aangetekend schrijven van zaterdag 19 mei 2012, tegen voormelde beslissing;

Overwegende dat volgens artikel 4.7.21. §3 van bovenvermelde codex het beroep op straffe van onontvankelijkheid dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft beroepen ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking;

dat de aanplakking van de beslissing gebeurde op datum van 2 april 2012 en de beroepstermijn aldus liep tot en met 2 mei 2012;

dat het beroep ingesteld werd met een aangetekend schrijven van 19 mei 2012, dat bijgevolg laattijdig was en als onontvankelijk dient te worden verworpen

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.7.19, §2 VCRO, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de manifeste beoordelingsfout. Zij overweegt hieromtrent het volgende:

“ ...

Art. 4.7.19, §2 V.C.R.O. bepaalt dat de vergunning door de aanvrager dient te worden aangeplakt ...

Art. 4.7.21, §3 V.C.R.O. bepaalt de termijn om het administratief beroep in te stellen tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen ...

Opdat de aanplakking daadwerkelijk haar beoogde doel bereikt, dient deze uiteraard op correcte wijze te gebeuren. Het Vlaamse Gewest heeft daartoe in toepassing van art. 4.7.19 volgende richtlijnen gegeven :

‘In toepassing van deze bepalingen bevelen wij u de beslissing ... aan te plakken op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

De aanplakking gebeurt op een plaats waar het betrokken goed paalt aan een openbare weg, of indien het goed aan verschillende openbare wegen paalt, aan elk van die openbare wegen. Indien het goed niet paalt aan een openbare weg gebeurt de aanplakking aan de dichtstbijzijnde openbare weg. U houdt hierbij rekening met de onderstaande voorwaarden.

De beslissing wordt aangebracht op een schutting, op een muur of op een aan een paal bevestigd bord, op de grens tussen het terrein of de toegang tot het terrein en de openbare weg en evenwijdig met de openbare weg, op ooghoogte en met de tekst gericht naar de openbare weg. De beslissing wordt tijdens de hele duur van de aanplakking goed zichtbaar en goed leesbaar gehouden.

Het is in uw eigen belang om ten spoedigste tot aanplakking over te gaan. De termijn voor derden om beroep aan te tekenen tegen de beslissing begint immers slechts te lopen de dag na deze van aanplakking. ...’

Het Vlaamse Gewest gaf, met betrekking tot de dossiers ingediend vanaf 1 september 2009, eveneens de instructie dat een onvolledige aanplakking tot gevolg heeft dat de beroepstermijn van 30 dagen niet begint te lopen ...

Indien een onvolledige aanplakking tot gevolg heeft dat de beroepstermijn van 30 dagen niet begint te lopen, dan dient dezelfde sanctie toegepast te worden op een niet-reguliere aanplakking.

...

Opdat de publiciteit van de bestreden beslissing de beroepstermijn zou doen lopen, dient deze echter volledig te zijn of, op zijn minst, de precieze draagwijdte van de beslissing bekend te maken.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelde dat de gebrekkige toepassing van de aanplakkingverplichting niet aan de verzoekende partij verweten kan worden.

Een gebrekkige aanplakking van de vergunningsbeslissing doet de beroepstermijn in hoofde van derden-belanghebbenden niet aanvangen.

De Raad van State oordeelde dat indien de aanplakking van een milieuvergunningsaanvraag niet gebeurde op de grens met het aangrenzend perceel van de verzoekende partij, dit tot gevolg heeft dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat de verzoekende partij kennis kon hebben van de mogelijke afgifte van de bestreden vergunning door deze aanplakking.

De vergunning werd genomen op 26 maart 2012. Verzoekende partij nam echter voor het eerst kennis van de beslissing op 13 mei 2012.

Uit de foto genomen door de verzoekende partij, blijkt duidelijk dat de vergunning niet op reguliere wijze werd aangeplakt ...

De vergunning werd aangeplakt op de poort van de parking van [REDACTED]. Deze poort staat altijd open nu er zeer regelmatig voertuigen binnen en buiten rijden en de aanplakking is dus niet tegen de straat gericht.

Deze aanplakking is dan ook moeilijk leesbaar vanuit deze openbare weg en in strijd met de richtlijnen gegeven door het Vlaams Gewest.

De aanplakking gebeurt ook niet op een plaats waar het betrokken goed aan een openbare weg aanpaalt. Iemand die de beslissing wil lezen moet in de private eigendom van [REDACTED] binnenkomen, hetgeen niet mag.

De beslissing moet tijdens de hele duur van de aanplakking goed zichtbaar en goed leesbaar zijn, vanuit de openbare weg.

Dit is in casu niet gebeurd.

Nu vaststaat dat de aanplakking niet op reguliere wijze is gebeurd, kan zij dan ook niet als vertrekpunt voor de beroepstermijn van dertig dagen in aanmerking genomen worden.

Er dient dan ook toepassing te worden gemaakt van de regel dat de beroepstermijn een aanvang neemt bij de kennisname van de bestreden beslissing.

In casu nam verzoekende partij kennis van de vergunning op 13 mei 2012.

Terzake heeft [REDACTED] op 19 mei 2012 beroep bij de Bestendige Deputatie tegen de vergunning van 26 maart 2012 aangetekend.

*Door te beslissen dat het beroep van [REDACTED] laattijdig is, heeft de Bestendige Deputatie art. 4.7.19, §2 V.C.R.O. geschonden.
...”*

2.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota als volgt:

*“...
Bij het stuk 3 van het administratief dossier vindt men eveneens het attest ter bevestiging van de bekendmaking van een beslissing over een stedenbouwkundige vergunning, opgesteld door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, [REDACTED]. Bij dit attest werd eveneens een foto gevoegd waaruit blijkt dat de aanplakking wel degelijk gebeurde op het hek van het perceel in kwestie dat paalt aan de openbare weg. Op de foto van de gemeente is het hek dicht, op de foto bij het verzoekschrift staat het hek open. In beide gevallen was de tekst duidelijk zichtbaar voor mensen die voorbijkwamen. De tekst hing niet te hoog of was ook niet verborgen achter het groen. Er was dan ook geen enkele belemmering om de tekst te lezen van op de openbare weg.*

*De deputatie diende dan ook, gelet op de door haar gedane vaststellingen, te concluderen dat het beroep laattijdig was en bijgevolg als onontvankelijk diende te worden verworpen.
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij argumenteert samengevat dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend *in casu* door de aanvrager niet gedurende de volledige periode van dertig dagen conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO werd aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Zij stelt met name dat de vergunning werd aangeplakt op de poort van de parking van het bouwperceel, die altijd open zou staan, vermits er aldaar zeer regelmatig voertuigen binnen en buiten rijden. Zij meent dat de aanplakking hierdoor niet gebeurde op een plaats waar het betrokken goed aan een openbare weg paalt en niet tegen de straat was gericht, waardoor ze moeilijk leesbaar was vanop de openbare weg. Hierdoor zou de startdatum van de aanplakking niet in aanmerking kunnen worden genomen als referentiepunt voor de aanvang van de beroepstermijn van dertig dagen conform artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO luidt als volgt:

‘§2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.’

Artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO luidt als volgt:

‘§3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat : ...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende : de dag na deze van aanplakking.’

3.

Het Grondwettelijk Hof overwoog daaromtrent het volgende (in arrest nr. 2011/8 dd. 27 januari 2011):

“B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af

te geven (...). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling» Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.”

3.

De voorbereidende werken (Parl. St. VI. P., 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, pp. 187-188, 557) stellen hieromtrent nog het volgende:

“Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

... De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.”

4.

Op basis van geciteerde artikelen moet worden vastgesteld dat de VCRO voor derde belanghebbenden slechts één vertrekpunt voorziet van hun vervaltermijn van 30 dagen om administratief beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing, met name de dag na deze van aanplakking van de afgeleverde vergunning. Indien de regelmatigheid van de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de startdatum van de beroepstermijn, door een derde belanghebbende wordt betwist, draagt laatstgenoemde de bewijslast terzake.

Verzoekende partij dient derhalve te bewijzen dat de aanplakking *in casu* door de aanvrager niet gebeurde conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO. Verzoekende partij dient daarbij concrete elementen aan te voeren die -kunnen- wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking, gezien de loutere bewering dat de aanplakking onregelmatig was niet volstaat.

Verzoekende partij betwist -als derde belanghebbende- dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend door de aanvrager ononderbroken en conform geciteerd artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO werd aangeplakt, en legt daartoe twee foto's voor van de plaats van de aanplakking.

5.

Gezien de Vlaamse regering met betrekking tot de aanplakking vooralsnog geen aanvullende vereisten vaststelde in een uitvoeringsbesluit, is de enige vereiste waaraan de aanplakking volgens artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO moet voldoen dat deze moet aangebracht worden *“op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”*. Hierbij dient redelijkerwijze te worden aangenomen dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg.

Gelet op de relatief korte vervaltermijn voor derde belanghebbenden om eventueel administratief beroep in te stellen tegen een vergunningsbeslissing, is de regelmatige en met name de voldoende zichtbare en leesbare aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat de

vergunning is verleend gedurende de volledige termijn van 30 dagen van essentieel belang om hun rechten te vrijwaren. De aanplakking is bij ontstentenis van betekening van de vergunningsbeslissing immers in beginsel de enige mogelijkheid voor derde belanghebbenden om kennis te nemen van een vergunningsbeslissing, terwijl ze op het ogenblik van de vaststelling van de aanplakking binnen de beroepstermijn van 30 dagen in beginsel ook nog het vergunningsdossier moeten inkijken op de gemeente met het oog op de gebeurlijke opmaak van een gemotiveerd beroepschrift.

6.

Op basis van het attest van aanplakking van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van 20 april 2012 blijkt dat de aanplakking -na de betekening van de vergunningsbeslissing aan de aanvrager bij aangetekende brief van 30 maart 2012- gebeurde vanaf 2 april 2012 tot en met 1 mei 2012. Ten bewijze hiervan is bij het attest van aanplakking een foto gevoegd van 2 april 2012, waaruit blijkt dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend is aangeplakt op het -vanaf de straat gezien- linker gedeelte van de toegangspoort tot het bouwperceel, die op dat ogenblik was gesloten. De Raad stelt vast dat deze mededeling op 2 april 2012 zichtbaar en leesbaar vanaf de openbare weg was aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, zodat de beroepstermijn van 30 dagen op deze datum in beginsel kon aanvatten.

Evenwel kan op basis van dit attest van aanplakking niet onomstotelijk worden vastgesteld dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend gedurende de volledige termijn van 30 dagen regelmatig was aangeplakt. Uit het attest van aanplakking, dat pas op 20 april 2012 werd opgemaakt, blijkt niet dat de aanplakking na 2 april 2012 en tot en met 1 mei 2012 ononderbroken zichtbaar en leesbaar vanaf de openbare weg bleef aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

7.

Ten bewijze van haar standpunt in haar beroepschrift van 19 mei 2012 dat *“de termijn van 30 dagen bekendmaking en dit ononderbroken niet werd gerespecteerd”* legt verzoekende partij -als stuk 1- een niet-gedateerde foto voor, waaruit blijkt dat de poort waarop de aanplakking gebeurde open staat. Een gelijkaardige niet-gedateerde foto wordt door verzoekende partij ter ondersteuning van de gegrondheid van haar middel opgenomen in haar verzoekschrift.

7.1.

De bewering van verzoekende partij op basis van haar twee niet-gedateerde foto's dat de betreffende poort *“altijd open staat, nu er zeer regelmatig voertuigen binnen en buiten rijden en de aanplakking dus niet tegen de straat is gericht”*, toont op zich niet onomstotelijk aan dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend niet gedurende de volledige termijn van 30 dagen van 2 april 2012 tot en met 1 mei 2012 regelmatig was aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De twee foto's zijn immers niet gedateerd, zodat enkel kan worden vastgesteld dat de foto bij het beroepschrift van verzoekende partij alleszins dateerde van voor 19 mei 2012, en de foto in het verzoekschrift van verzoekende partij van voor 27 juli 2012, hetzij de respectievelijke data waarop deze stukken werden verstuurd.

7.2.

Op basis van de door partijen niet betwiste vaststelling dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend was aangeplakt aan een poort die kan opendraaien, zoals tevens blijkt uit alle foto's, stelt de Raad echter vast dat deze mededeling onmogelijk constant duidelijk zichtbaar en leesbaar kon zijn vanaf de openbare weg. De betreffende poort diende gedurende

de termijn van 30 dagen immers noodzakelijk, en minstens af en toe, te worden geopend om het bouwperceel te bereiken en/of te verlaten, zoals onder meer blijkt uit de vaststelling dat er op de foto van 2 april 2012, evenals op de foto in het verzoekschrift, een auto zichtbaar is, die het perceel evident enkel kon verlaten dan wel bereiken door de poort te openen. Onafgezien van de juistheid van de bewering van verzoekende partij dat de betreffende poort altijd open staat, moet derhalve worden vastgesteld dat deze poort gedurende de beroepstermijn van 30 dagen alleszins af en toe heeft open gestaan, waardoor de enige mogelijkheid voor derde belanghebbenden om kennis te nemen van de vergunningsbeslissing op dat ogenblik niet ten volle kon worden benut. Mede gelet op het hoger uiteengezet belang van derde belanghebbenden bij een ononderbroken regelmatige aanplakking, vermocht de aanvrager de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend in beginsel dan ook niet aan te plakken aan een opendraaiende poort. De mededeling kon *in casu* evengoed worden aangeplakt aan één van de steunpilaren waaraan deze poort is bevestigd, vermits ze alzo wel constant zichtbaar en leesbaar zou zijn geweest vanaf de openbare weg.

7.3.

De Raad stelt op basis van een vergelijking van de 3 foto's van de aanplakking tevens vast dat de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend tijdens de periode tussen deze foto's duidelijk werd verplaatst. Op de -meest recente- foto van 2 april 2012, die is gehecht aan het attest van aanplakking, is deze mededeling "uiterst links" aan het -vanaf de straat gezien- linker gedeelte van de toegangspoort tot het bouwperceel -die op dat ogenblik was gesloten- bevestigd. Op de foto bij het beroepschrift van verzoekende partij, die alleszins dateerde van voor 19 mei 2012, is dezelfde mededeling echter "rechts" aan het -vanaf de straat gezien- linker gedeelte van de toegangspoort tot het bouwperceel -die op dat ogenblik open was- bevestigd. Op de foto in het verzoekschrift van verzoekende partij, die alleszins dateerde van voor 27 juli 2012, is dezelfde mededeling eveneens "rechts" aan het -vanaf de straat gezien- linker gedeelte van de toegangspoort tot het bouwperceel -die op dat ogenblik eveneens open was- bevestigd, maar nu iets hoger dan bij de vorige foto. Hoewel er onduidelijkheid bestaat inzake de datum van de twee foto's van verzoekende partij, en het onzeker is of zij dateren van na de termijn van aanplakking van 30 dagen, valt niet in te zien waarom de aanvrager de betreffende mededeling na de termijn van 30 dagen nog zou verhangen, zodat kan worden vermoed dat deze mededeling terloops de periode van aanplakking werd verplaatst van de linkerzijde naar de rechterzijde van het -vanaf de straat gezien- linker poortgedeelte.

Terwijl hierboven reeds werd vastgesteld dat de aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend aan een opendraaiende poort niet conform is met een aanplakking in de zin van artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO, geldt dit zeker indien tevens wordt vastgesteld dat deze aanplakking niet ononderbroken op dezelfde plaats was bevestigd. Hoewel de initiële aanplakking -op de foto van 2 april 2012- bij een geopende poort aanzienlijk minder zichtbaar en leesbaar was vanop de openbare weg, gold dit zeker voor de verderop aan de poort bevestigde aanplakking -op de foto's van verzoekende partij-, die zich nog dieper op het bouwperceel en verder van de openbare weg situeerde.

8.

Mede in het licht van het belang voor derde belanghebbenden van een tijdens de termijn van 30 dagen constant vanop de openbare weg zichtbare en leesbare aanplakking van een vergunningsbeslissing, oordeelt de Raad dat verzoekende partij op basis van de voorliggende foto's voldoende aannemelijk maakt dat er *in casu* geen regelmatige aanplakking gebeurde gedurende de volledige termijn van 30 dagen, en dat zij daardoor niet tijdig kennis kon nemen van de -voor verwerende partij bestreden- vergunningsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen. Gelet op de foto bij het attest van aanplakking en de foto in het

beroepschrift van verzoekende partij, waaruit blijkt dat de van positie gewijzigde aanplakking aan een opendraaiende poort geen sluitende garantie bood op een ononderbroken regelmatige aanplakking, kon er in de bestreden beslissing niet louter op basis van het attest van aanplakking worden geoordeeld dat de beroepstermijn van verzoekende partij op het ogenblik van het indienen van haar beroepschrift overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO was verstreken. De termijn om administratief beroep in te stellen eindigde *in casu* niet op 2 mei 2012, gezien de vereiste aanplakking niet vanaf 2 april 2012 gedurende 30 dagen had plaatsgevonden conform artikel 4.7.19, §2 VCRO.

De ontstentenis van een ononderbroken aanplakking conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO heeft tot gevolg dat de beroepstermijn voor derde belanghebbenden geen aanvang neemt, en dat de laattijdigheid van een administratief beroep op basis van de startdatum van aanplakking in het attest van aanplakking verschoonbaar is. De bewering van verzoekende partij dat zij pas voor het eerst op 13 mei 2012 kennis nam van de vergunningsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen kan op basis van de stukken van het dossier dan ook worden aangenomen, temeer in het licht van de artikelen 4.7.19, §2 en 4.7.21, §3, 3° VCRO bezwaarlijk kan worden geëist dat verzoekende partij het -onmogelijk- bewijs moet leveren wanneer zij ingevolge de gebrekkige aanplakking effectief kennis nam van de vergunningsbeslissing.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. TEN LASTE LEGGEN VAN DE KOSTEN

1.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest dienen te worden gelegd. Zij steunt zich hiervoor op het feit dat de VCRO de opdracht van het administratief beroep heeft toevertrouwd aan de deputatie. Zij stelt op te treden ter vervulling van een opdracht van algemeen belang, en niet in het kader van een provinciaal belang.

2.

De Raad is van oordeel dat niet ingezien kan worden hoe het Vlaamse Gewest in de voorliggende aangelegenheid, gelet op artikel 4.8.26, §2, lid 1 VCRO, kan aangemerkt worden als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. Er kan dan ook niet ingegaan worden op het verzoek van verwerende partij, die gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep en het discretionaire karakter van haar beoordelingsbevoegdheid, een zelfstandige beslissing heeft genomen.

3.

De kosten van de procedure, met name *in casu* het door verzoekende partij betaalde rolrecht, worden ten laste gelegd van verwerende partij, gezien haar bestreden beslissing wordt vernietigd.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.

2. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 14 juni 2012, waarbij het administratief beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■ van 26 maart 2012, waarbij aan de ■■■ een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden met betrekking tot een

perceel gelegen te ■■■, met als kadastrale omschrijving ■■■, onontvankelijk wordt verklaard, en waarbij wordt beslist dat de betreffende beslissing van 26 maart 2012 haar rechtskracht herneemt.

3. De Raad beveelt verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partij, en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 april 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pascal LOUAGE, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Heidi HUANG

Pascal LOUAGE